„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 113. Piątek 15. Maja 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 14. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych rady państwa toczyły się rozprawy nad niemiecko-austryackim traktatem celnym i handlowym. Ministrowie Beust i Plener przemawiali za przyjęciem projektu ustawy. Jutro dalszy ciąg debaty.

Izba panów przyjęła na dzisiejszem posiedzeniu ustawę konfesyjną w trzeciem czytaniu zgodnie z projektem komisyi.

Komisya finansowa izby deputowanych przyzwoliła na sprzedaż dóbr skarbowych zgodnie z wnioskami subkomitetu z małemi zmianami.

Paryż, 14. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego zbijał minister handlu pełną rekriminacyi politycznych mowę Thiersa o wolności handlowej, wykazując z naciskiem potrzebę polityki uśmierzającej.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 14. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej Kuranda wnosi petycyę o zniżenie stempla od inseratów i o wolne domokrążstwo (colportage). Interpelacya do ministra handlu z powodu ogłoszonej przez dzienniki ugody między koleją państwa i koleją północną, czy ta wszelką konkurencyą znosząca ugoda jest faktem, czy rząd ma o niej wiadomość, i jakich środków przeciw temu chwycić się zamyśla? Hormuzaki wraz z towarzyszami interpeluje ministra handlu z powodu kolei lwowsko-czerniowieckiej: Czy szkoda przypada na karb koncesyonowanych czy na karb budżetu państwa; czy przedsięwzięto środki, aby dalszym wypadkom zapobiedz?

Bukareszt, 13. maja. W gabinecie następujące zapowiadają zmiany: Jenerał Mikołaj Golesco prezes rady i minister spraw zagranicznych, Arion spraw wewnętrznych, Docau sprawiedliwości, John Bratiano finansów; Habryan i Donici zatrzymają tekę wojny i robót publicznych.

Część urzędowa.

C. k. sąd krajowy wyższy we Lwowie przeniósł aktuaryusza sądu powiatowego Juliusza Moor na jego własną prośbę z Kossowa do Buczacza a auskultantów sądowych Adolfa Reszytyłowicza i Włodzimierza Koczorowskiego mianował aktuaryuszami sądów powiatowych, pierwszego dla Kossowa, drugiego dla Śniatyna.

Część nieurzędowa.

Izba deputowanych rady państwa na posiedzeniu z dnia 13. maja załatwiła prawie bez debaty ustawę względem zaprowadzenia sądów przysięgłych dla zbrodni i przestępstw popełnionych drukiem, oraz ustawę o składzie listy przysięgłych. Ostatnia ustawa wywołała krótką debatę, która się wywiązała nad wnioskiem deput. Greutera. Deput. Greuter wniósł mianowicie przeciw propozycyi komisyi wymagającej, żeby każdy sędzia przysięgły płacił cenzus 20 złr. rocznego podatku, żeby każdy posiadający czynne i bierne prawo wyboru w gminie mógł być obranym na sędziego przysięgłego. Deput. Waser wystąpił przeciw temu z uwagą, że urząd sędziego przysięgłego nie jest prawem politycznem, lecz urzędem sądowym, i wymaga wyższego uzdolnienia. Minister sprawiedliwości podkopał wniosek deput. Greutera ostatecznie, zwracając uwagę izby na to, że deputowanemu chodzi tylko o to, żeby dla tyrolskich przysięgłych czynne i bierne prawo wyborcze w gminach było wystarczające, gdyż przecie to przy właściwych w Tyrolu stosunkach wszyscy akatolicy byliby wykluczeni od urzędu sędziów przysięgłych. Wniosek deput. Greutera nie został poparty. Obie ustawy zostały nakoniec i w trzeciem czytaniu przyjęte.

Na wieczornem posiedzeniu komisyi budżetowej izby deputowanych rady państwa w d. 11. b. m. byli obecni ze strony rządu Ich Exc. książę Auersperg, hr. Taaffe, Dr. Giskra, R. Hasner, Dr. Herbst, Dr. Brestel.

Subkomisya proponowała najprzód komisyi wyrzec zdanie swoje co do podatku od majątku, aby w razie odroczenia tegoż dać rządowi możność obmyślenia potrzebnych środków, a dopiero potem przystąpić do obrady nad ustawą względem długu państwa.

Wniosek ten został przyjęty i dep. Skene postawił w imieniu subkomisyi drugi wniosek, mianowicie aby przedłożenie rządowe względem podatku od majątku zostało odrzucone.

Subkomisya przyjęła ten wniosek wszystkiemi głosami przeciw dwom.

Przy obradzie nad ustawą względem uregulowania i konwersyi długu państwa, subkomisya sądziła, że komisya powinna najprzód uchwalić zasadę, czy konwersya długu państwa ma być przeprowadzona przymusowo, i czy przy tem przeprowadzeniu wartość kursowa służyć ma za podstawę, tudzież, że w końcu ma być oznaczona suma, którą wierzycielom państwa w ogóle potrącić należy.

Umotywował ten wniosek przewodniczący subkomisyi dep. Hopfen i za nim także przemawiał dep. Skene. Jego Exc. minister skarbu nie był mu w ogólności przeciwny, ale sądził, że prędzej osiągniętoby cel, gdyby zaraz oświadczono się co do odciągnięcia. Po wyjaśnieniu pojedynczych ustępów wniosku przez deput. Wintersteina uchwalono na wniosek dep. Schindlera przystąpić do oznaczenia cyfry, która wierzycielom państwa ma być odtrącona.

W debacie nad tym przedmiotem zabierali głos deputowani Hopfen, Dr. Sturm, Mayr, Dr. Zyblikiewicz, Skene, Wężyk, br. Pratobevera, Lohninger, hr. Wodzicki i van der Strass, a Jego Exc. minister skarbu wyjaśnił jakie stanowisko zajmuje rząd w tej kwestyi, tudzież z jakiej wyszedł zasady, poczem postawione zostały następujące wnioski:

Hr. Wodzicki proponuje przystąpić do oznaczenia sumy redukcyi, z tem zastrzeżeniem, że ta suma może być powiększoną jeżeliby podatki nie wystarczyły na pokrycie niedoboru.

Dep. Dr. Sturm żąda, aby procenta od długu państwa oprócz dotychczasowego 7% podatku dochodowego obciążone zostały drugim przez potrącenie 10%.

Dep. van der Strass proponuje to samo z tą różnicą, aby potrącono 13%; dep. Mayr żąda, aby potrącono 18%, a dep. Wężyk, aby potrącono 23%.

Wniosek dep. Mayra przyjęto 14 głosami a wszystkie inne odrzucono.

Posiedzenie skończyło się o godz. 9½.

Wspomnieć należy, że ten wniosek względem uregulowania i konwersyi długu państwa, stawiali członkowie subkomisyi nie w imieniu tejże, lecz właśnem dla ułatwienia obrady.

Komisya do emerytury dla ministrów ukończyła już swoją pracę i przedłożyła izbie odnośny projekt ustawy. Komisya trzymała się przytem tej zasady, że istniejące teraz przepisy nie dałyby się zastosować w takich wypadkach, gdyby ministrami zostali mężowie, którzy dotąd nie byli urzędnikami.

Gdy do ministeryum wstępują ludzie niezawisłego, może przyjemnego stanowiska, aby objąć naczelny urząd ministra, należy im się niezaprzeczenie w razie wystąpienia emerytura, nawet chociażby krócej jak lat dziesięć służyli.

Drugą okolicznością, która spowodowała komisyę proponować uchwalenie ustawy o emeryturach dla ministrów był fakt, że ministrowie, którzy dotychczas wystąpili, znacznie różniące się od siebie, otrzymali emerytury jako to 16.800 złr., 13.665 złr., 4200 złr.

Co do osnowy wydać się mających postanowień komisya proponuje przyjąć za zasadę, że ministrowi uwolnionemu z urzędu, w każdym razie należy się emerytura a to w sumie 3000 złr. wyjąwszy ten wypadek, gdy tenże na podstawie poprzedniej swojej rangi i liczby lat służby ma prawo do większej pensyi. Wdowa po ministrze ma otrzymać 1000 złr. pensyi, wyjąwszy jeżeli na podstawie istniejących ustaw o emeryturach ma prawo do większej emerytury.

Zresztą uchwaliła komisya przy sposobności obrady nad tym projektem wezwać rząd, aby przedłożył projekt ustawy regulujące dotychczasowe przepisy o pensyach i emeryturach sług państwa w ogólności.

Jak słychać mają być sejmy krajowe na dzień 16. czerwca na 6 tygodni zwołane. Czas trwania sesyi nie jest jednak nieodmienny. Tym sejmom które czynności swoich w przeciągu tego czasu nie będą mogły ukończyć, upewniają w kołach poselskich, bez trudności udzielona będzie ze strony ministerstwa dwutygodniowa prolongata do 15. sierpnia. Korzystać z tego będą prawdopodobnie sejmy galicyjski i czeski, które najwięcej przedmiotów mają do załatwienia, gdyż spowodowane przez ustawy zasadnicze państwa zmiany w ustawach krajowych wymagają gruntownej dyskusyi.

Augsburgska „Allg. Ztg.“ a za nią inne dzienniki przyniosły wiadomość, jakoby pomiędzy Francyą a Prusami przyjść miało do nieporozumień z powodu fortecy Mogunckiej. „Kreuz Ztg.“ poświęca doniesieniu temu artykuł wstępny pod napisem „Kwestya Moguncka“, który brzmi jak następuje: „Allg. Ztg.“ w Augsburgu uszczęśliwioną została jak podaje z Paryża wiadomością, jakoby pomiędzy Francyą a Prusami powstała „kwestya Moguncka.“ Następnie doniósł telegram niemieckim gazetom, że „Allg. Ztg.“ otrzymała z Wiednia pewne doniesienia o bliskich wojennych zawikłaniach pomiędzy Prusami a Francyą. Później jeszcze zapewniała gazeta w dodatku z dnia 6. b. m., że w skutek odebranej wiadomości z Wiednia pozostać musi przy twierdzeniu, iż istnieje kwestya Moguncka. Prócz tego ogłoszono jeszcze list, który miał udowodnić, iż rząd austryacki używa całego swego wpływu, ażeby pomiędzy Francyą a Prusami w interesie utrzymania pokoju pośredniczyć. Francuskie półurzędowe dzienniki już zamieściły oświadczenie, że przypisywanie Francyi wzniecenia tak nazwanej kwestyi Moguncklej nie ma żadnej podstawy. I z pewnością wiadomość owa była i być musiała wymyślona, ponieważ kwestya Moguncka nie może istnieć dla zagranicy. Obsadzenie fortecy Moguncyi wojskami pruskiemi jest sprawą czysto niemiecką. Gdyby Francya pokusić się miała, wyrokować w kwestyi niemieckiej, natenczas mielibyśmy wojnę. Kwestya Moguncka jest identyczną z kwestyą wojny. Przy sposobności tej uderzyło nas, że „Allg. Ztg.“ nie była zdolną wyrazić patryotycznego oburzenia na powstanie, jak powiada, z dobrego źródła udzielonej jej wiadomości o kwestyi Moguncklej. Wiedeński korespondent do „Schles. Ztg.“, który z wiedeńskimi stosunkami prasowemi zdaje się być bardzo dobrze obeznanym, udowadnia w swoich listach, że bajka o Moguncyi pojawiła się nasamprzód w wiedeńskiej „Debatte“, a później udzielono ją niby z Paryża „Allg. Ztg.“ Polityczni industryjni ludzie, wedle mniemania tego męża, mieli zamiar stworzenia kwestyi Moguncklej, ażeby Austryi przypisać rolę pośrednika.“

Po owych burzliwych posiedzeniach w parlamencie angielskim, na których rezolucye Gladstona zostały przyjęte a członkowie gabinetu w osobie pierwszego ministra musieli znieść najboleśniejsze wyrzuty, toczą się teraz małoznaczące i stosunkowo bardzo spokojne debaty. Ta cisza będzie jednak prawdopodobnie tylko zwiastunem nowej burzy, na którą w danych okolicznościach zapewnie nie trzeba będzie długo czekać. Tymczasem omawiają

dzienniki znowu tylekrotnie już rozbierany temat, czy ta cała sprawa znajdzie rozwiązanie w ustąpieniu ministerstwa, czyli też w rozwiązaniu parlamentu. W spokojny sposób nie może ta sesya się zakończyć, a że Disraeli przeciw ustawie działa zostawiając Królowej wolny wybór pomiędzy rozwiązaniem ministerstwa i rozwiązaniem parlamentu, to przyznają nawet dzienniki umiarkowanie liberalne, które bynajmniej nie entuzyazmują się dla taktyki Gladstona w tej sprawie. Co do innych punktów biorą Disraelego w obronę przeciwko zarzutom opozycyi. Tak np. „Saturday Review“ uważa go za zupełnie upoważnionego do rozwiązania parlamentu, jeżeli jest istotnie przekonany, że większość kraju przeciwną jest zniesienia kościoła państwa w Irlandyi i nie zgadza się z wotum większości parlamentarnej w izbie niższej. Dzienniki stronnictwa radykalnego zarzucają Disraelemu jak Bight, że on, aby się utrzymać popełnia zbrodnię przeciw Królowej i krajowi tamując rząd konstytucyjny. Wszystkie jednak są tego przekonania, że musi być zrobiony jakiś stanowczy krok, aby wyjść z dręczącej pozycyi, a niektóre poczytują nawet za obowiązek opozycyi, żeby przez wniesienie bezpośredniego wotum nieufności jaknajprędzej rozstrzygnie nie ostateczne sprowadziła.

Artykuł „Constitutionnela“ broniący francuskiego **budżetu wojny** przeciwko zarzutowi jakoby zanadto obciążał finanse państwa, o którym już kilkakrotnie nadmieniliśmy, a który następnie przedrukowany został w „Monitorze“ — rozróżnia dla należytego ocenienia budżetu wydatki nadzwyczajne od zwyczajnych, to jest takie których wymaga udoskonalenie, uzbrojenie i zaopatrzenie twierdz od takich, które pociąga za sobą sama organizacya armii. Pierwsze są nieuniknione w interesie obrony kraju, i nikt we Francyi nie przebaczyłby tego rządowi, gdyby nie starał się utrzymać całego materyału wojennego na stopie odpowiedniej dzisiejszym wymaganiom sztuki wojennej. Te wydatki są jednak nadzwyczajne, ponieważ skoro raz potrzebne zapasy zostaną sprawione co roku się nie powtarzają. Wynoszą one razem dla armii lądowej i dla floty sumę 250 milionów. Co do zwyczajnych wydatków trzeba się najprzód przekonać, czy nie usprawiedliwia ich szczególna organizacya armii i czy istotnie zostają w rażącej nieproporcyonalności do dochodów państwa. „Constitutionnel“ robi w tym celu statystyczne porównanie z dawniejszemi epokami, w których parlamentarny rząd stał u szczytu swojej władzy, i przychodzi do tego rezultatu, że budżet wojny do zwyczajnych dochodów państwa za monarchii lipcowej zostawał w stosunku 15·17 %, za rzeczypospolitej 26·7 %, podczas kiedy za drugiego cesarstwa zostaje w stosunku 23·91 %. Jeżeli zaś na korzyść monarchii lipcowej można przytoczyć wypadki i przygotowania wojenne z l. 1831, 1832, 1840 i 1841, to przeciw status temu cesarstwo dwie wielkie kampanie wojenne od r. 1854 do 1856 i z r. 1859, a jeżeli dalej w budżecie ostatniej monarchii fortyfikacye Paryża 140 milionów zużyły, to może budżet drugiego cesarstwa na podobne wydatki 272 milionów wykazać, a mianowicie:

Utrzymanie załogi w Rzymie (od 1852 do 1866)	39,776.226 fr.
Wyprawa do Syryi (1860 do 1861)	4,106.317 fr.
Wyprawa do Chin i Kochinchiny	20,133.354 fr.
Wyprawa do Mexyku (1862 do 1866)	208,627.271 fr.
Razem . . .	272,643.058 fr.

Prawda powiada dalej „Constitutionnel“, że wydatki na armię od lat 36 ciągle wzrastały; ale czyż bezpieczeństwo kraju nie zasługuje na pewne ofiary? Aż do r. 1854 przestawiał stan Francyi pod względem wojskowej organizacyi wiele do życzenia. Cesarz zaradził najprzód przez to, że oznaczył minimum kontyngensu rocznego na 100.000 ludzi i że zorganizował rezerwę. Ale jeszcze zupełniej zostało to złe usunięte przez nową ustawę wojskową. „Zasadą tej ustawy jest, żeby stałą armię nie podnosić na zbyt wysoką stopę, a starać się przeciwnie o bardzo wielkie pomnożenie rezerwy. Naród wie tedy, że jakkolwiek ministerstwo wojny wiele go kosztuje, toć zato w chwili niebezpieczeństwa będzie on cały uzbrojony i gotowy do odparcia każdego napadu. Wie on, że posiada organizacyę która skutkiem swojej cudownej elastyczności równie zdolną jest do strasznej koncentracyi w krytycznych momentach, jak znowu w czasach pokoju pozwala na znaczną redukcyę stojącego pod bronią wojska. Przy takiej tylko organizacyi może w czasie być możliwe rozbrojenie, ponieważ wtedy polegać ona będzie jedynie w zniżeniu wydatków, nie pociągając za sobą dezorganizacyi armii. W inny sposób pojmowane byłoby rozbrojenie niedorzecznością i samobójstwem.“ „Constitutionnel“ rozwija dokładniej tę ostatnią uwagę. Wykazuje szkodliwe skutki, które przy dawnej organizacyi, pociągało za sobą każde rozbrojenie i pisze dalej nie bez przymówki: „Przeciwnie przy tym systemie, którego przykład dały pierwsze Prusy, można stałą armię zniżyć, nie osłabiając jej. Prusy wspólnie z północno-niemieckim związkiem mają 306.000 ludzi pod bronią i 450.000 ludzi rezerwy, co razem czyni 756.000 ludzi; nadto jeszcze mają Prusy 178.000 wojska garnizonowego dla wewnętrznego bezpieczeństwa i dla obrony twierdz. Przypuśćmy, że chciałby zmniejszyć swoje wydatki, to w tym razie potrzebują tylko pewną część ludzi przenieść do rezerwy, co nie zmienia bynajmniej ogólnej sumy 756.000 ludzi, która w niewielu dniach może być skoncentrowaną.“ Podobny cel wytknęła sobie Francya, ale nim będzie mogła go osiągnąć musi nanajprzód założyć swoje rezerwy, które dopiero po 5 latach mogą być uregulowane. Kończy nareszcie ten artykuł: „Rząd nie żąda więc wygórowania wysokiego stanu czynnego armii, owszem ogranicza się do mniejszego, niż ów który izby za monarchii lipcowej za konieczny poczytywały. Wymaga on od patryotyzmu ciała ustawodawczego następującego postanowienia: 1. postawić nasze twierdze w stanie obronnym i nasz materyał w zupełności utrzymać; 2. nasze kadry pozostawić niezmienionemi, aby w chwilach niebezpieczeństwa nie trzeba było uciekać się do środków przesadnych, które denerwują armię; 3. niewystarczający żołd oficerów podwyższyć; 4. utworzyć dobrą stałą armię i silne, dobrze wyćwiczone rezerwy, aby prędko ze stopy pokojowej na stopę wojenną przejść i podług okoliczności albo stałą armię przez rezerwy, albo rezerwy przez stałą armię wzmocnić, nie zmniejszając przez to ogólnego stanu sił narodowych.

Kronika.

— Jej Excelencya pani namiestnikowa hrabina **Gołuchowska**, chcąc przyjść w pomoc drobnym dzieciom, znajdującym się po tutejszych ochronkach, kazała wytłoczyć własnym kosztem parę tysięcy obrazków, które rozprzedała między dzieci zamożniejsze (imię kupującego dziecka zapisuje się na kupionym obrazku). Dochód ze sprzedaży przeznaczyła dla sierót w ochronkach. Dziś odprawione zostało uroczyste nabożeństwo o godzinie 11. w południe w kościele OO. Karmelitów, na które prócz dzieci z ochronek, zaproszono i te dzieci, co kupując obrazki za pośrednictwem swych rodziców, stały się w ten sposób dobroczyńcami swych biednych rówienników i rówienniczek. Słyszymy, że Jej Excelencya nie poprzestając na tej jednej rozprzedaży, zamierza utworzyć tym sposobem stałe Towarzystwo dobroczynne dzieci zamożnych dla dzieci ubogich, i co roku odbyć podobne nabożeństwo.

(**XLVIII. spis darów na fundacyę ś. p. Karola Szajnochy.**) Z poprzedniego spisu gotowizną 13.831 złr. 1 c., w efektach 2550 złr.

Złożyli dalej: Na ręce Edwarda Weissmanna, prezesa rady powiatowej grodeckiej: Agopsowicz 5 złr., ks. Bajewski 2 złr., Teodor Bajewski 1 złr., Erazm Błocki 1 złr., Jan Breuer 15 złr., Daniel Brubacher 1 złr., Br. Konstanty Brunicki 20 złr., Eugeniusz Dobrzański 1 złr., Br. Seweryn Doliniański 10 złr., Wiktor Dolnicki 1 złr., Henryk Floręcki 1 złr., Jakób Fritz 1 złr., Wienceny Gottleb 1 złr., Adolf Henze 2 złr., Stanisław Jeż 30 c., hr. Teodor Karnicki 10 złr., Bernard Kohlman 1 złr., Mendel Kohn 2 złr., Zygmunt Kotkowski 5 złr., Józef Krawiec 10 c., Mikołaj Lenius 1 złr., Antoni Machan 10 złr., Dr. Władysław Markiewicz 1 złr., Mateusz Mautner 2 złr., Włodzimierz Niezabitowski 20 złr., książę Adam Poniński 15 złr., Alojzy Rainhart 1 złr., Andrzej Saibel 1 złr., Saly (pułkownik) 1 złr., Albin Strojnowski 1 złr., Alexander Tomaszewski 1 złr., Edward Weissman 20 złr., Hilary Wierzchlejski 5 złr., Henryk Wiszniewski 5 złr., Szczepan Wiszniewski 3 złr., Nathan Wolf 2 złr., razem 169 złr. 40 c. Jest więc wraz z wykazanemi w poprzednim spisie ogółem gotowizną 14.000 złr. 41 c., a w efektach 2550 złr. w. a.

(**Walne zgromadzenie „Sokoła“**) odbyło się w niedzielę. Przewodniczył dr. Millerct. W imieniu Wydziału zdawał sprawę z półrocznych czynności stowarzyszenia dyrektor, Jan Dobrzański. W pierwszem półroczu było 2 nauczycieli i 150 w przecięciu pobierających naukę lub ćwiczących się w gimnastyce; w drugiem półroczu liczba gimnastykujących od 250 do 300 i więcej. Z tego powodu przyjęto jeszcze dwóch nauczycieli. W pierwszem półroczu zamknięcie rachunków wykazywało 389 złr. niedoboru, a z drugiego półrocza od 1. listopada r. 1867 aż do końca kwietnia 1868, zamknięcie rachunku wykazuje, że było o 407 złr. więcej dochodów jak wydatków, chociaż między wydatki policzono i pokrycie niedoboru z pierwszego półrocza.

Po odczytaniu sprawozdania członek Wydziału dr. Zucker referował wnioski co do zmiany statutów. Najliczniejsze zmiany wynikły z potrzeby zastosowania się do nowej ustawy o stowarzyszeniach. Główna zmiana wprowadzona ma być w tem, iż „Sokoł“ będzie mógł po całym kraju zakładać filic. Walne zgromadzenie uchwaliło również zniżyć o połowę opłatę miesięczną od członków, gdy nie biorą udziału w nauce lub ćwiczeniach gimnastycznych.

W końcu przystąpiono do wyboru prezesa, wiceprezesa i członków wydziałowych. Prezes i wiceprezes i wszyscy dotąd w Wydziale zasiadający, wybrani powtórnie prawie jednogłośnie. W miejsce kilku członków Wydziału, którzy w ciągu roku usunęli się od czynności, wybrano kilku młodszych członków stowarzyszenia.

(**Nieszczęsne wypadki.**) W Brząsowicach, w powiecie myślenickim, dnia 23. z. m. parobek Jakób Wrona pławiąc konie w Rabie utonął wraz z trzema końmi. W Kamienopolu, w pow. lwowskim, dnia 11go b. m. oberwała się ściana kamienna w tamtejszym kamieniołomie, przyczem dwóch robotników Michał Cukla i Kasper N. z Winnik ponieśli śmierć, a trzeci Jan Flek został lekko raniony.

(**Pożary.**) Dnia 28. z. m. w Piotrkowicach w pow. tarnowskim spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 980 złr., ogień miał powstać przez nieostrożność; dnia 3. b. m. w Swaszowie w pow. dąbrowskim stodoła włościańska, ogień miał być podłożony; dnia 10. b. m. w Rumnie w pow. Rudki 4 zagrody włościańskie, ogień miał powstać przez nieostrożność, szkoda wynosi 150 złr.; dnia 11. b. m. w Zbarażu dom wartości 270 złr., ogień wszczął się w kominie.

(**Hirtha Parlaments Almanach**) zamieszcza statystykę osobistą członków parlamentu celnego. Wedle tejże zasiada w parlamencie 7 ministrów stanu, 6 prezesów rejencyjnych, 25 radzców rejencyjnych i ministeryalnych, 20 landratów, 2 starostów saskich, 1 asesor rejencyjny, 24 prezesów i radzców sądowych, 7 sędziów powiatowych, 27 rzeczników i adwokatów, 7 prokuratorów, 2 asesorów sądowych, 1 kandydat prawa, 3 jenerałów, 1 pułkownik, 10 burmistrzów, 6 radzców miejskich, 9 profesorów uniwersyteckich, 4 profesorów i nauczycieli przy szkołach wyższych, 17 prywatnych uczonych i literatów, 4 lekarzy, 2 aptekarzy, 5 plebanów, 15 właścicieli fabryk, 1 dyrektor kolei żelaznej, 116 właścicieli mniejszych lub większych dóbr ziemskich, 18 kupców i bankierów, 2 księgarzy, 3 rzemieślników, 8 utrzymujących się z procentu, 27 pensyonowanych (pomiędzy tymi 11 ministrów, 1 jenerał-major, 2 radzców ministeryalnych, 2 landratów, 1 asesor rejencyjny, 3 radzców sądu, 1 prokurator, 1 sędzia powiatowy, 1 referendaryusz sądowy). Co do wieku zasiada 2 od 25 do 29 lat, 9 w wieku od 30 do 34 lat, 36 w wieku od 35 do 39 lat, 54 w wieku od 40 do 44 lat, 72 w wieku od 45 do 49 lat, 65 w wieku od 50 do 54 lat, 52 w wieku od 55 do 59 lat, 34 w wieku od 60 do 64 lat, 30 w wieku od 65 do 69 lat, 7 w wieku od 70 do 74 lat, 1 w wieku od 75 do 79 lat i jeden (poseł Franckenberg-Ludwigsdorff) w wieku od 80 do 84 lat.

— Wydział nauki i sztuki w komitecie rady wychowania w Anglii rozpoczął wydawnictwo **Katalogu powszechnego dzieł o sztuce**; a pragnąc uczynić go jak najzupełniejszym, upoważnił członka swego i wydawcę katalogu p. Jana Hungerford Pollen do wezwania do współudziału uczonych wszystkich krajów. P. Pollen zgłosił się o to do kongresu archeologicznego w Antwerpii (dnia 29. sierpnia 1867 r.), a wniosek jego jednomyślnie przez zgromadzenie przyjęto. Członek tego kongresu p. Alexander Przezdziecki podjął się rozpowszechnienia tej pożytecznej myśli między uczonymi polskimi, i otrzymał w tych czasach od Wydawnictwa katalogu na drodze urzędowej (on her Britannic Majesty's Service):

1) Ogłoszenie w języku francuskim o tem, że osoby życzące sobie odbierać (franco) Katalog powszechny dzieł o sztuce w zamian za przesyłane poprawki i wiadomości o dziełach opuszczanych w Katalogu, proszone są o przysyłanie nazwisk swoich i dokładnych adresów do sekretarza Wydziału nauk i sztuk w muzeum South Kensington w Londynie bez potrzeby frankowania listów.

2) Specimen już wydrukowany przyszłego Katalogu (od litery A do Baena); nie ma w nim dotychczas wymienionego żadnego dzieła polskiego, ani nic o sztuce polskiej.

3) Sześć egzemplarzy szematów drukowanych w kształcie listów, które wypełniwszy tytułami dzieł polskich o sztuce, wysłać można (nie frankując) pod adresem jak wyżej.

Dla dokładniejszego objaśnienia celu i zakresu Katalogu powszechnego dzieł o sztuce należy powiedzieć:

1) Że wyłączona jest z niego muzyka; należą zaś do niego: Malarstwo, rzeźba, architektura i wszelkie ozdoby pomnikowe, jak mozajka, emalia itp. Należą także archeologia, numizmatyka i sfragistyka jako objaśniające historyę sztuki i stanowiące powagę historyczną co do portretów; należą także tablice anatomiczne i ilustrowane dzieła w przedmiotach historyi naturalnej, gdy mają cechę dzieł naukowych.

2) Literatura sztuki składa się głównie z rozpraw, wykładów i wypracowań o teoryi sztuki, z biografii artystów, z opisów pomników i rozpraw krytycznych o obrazach, rzeźbach, sprzętach i budowlach, jakoteż rozpraw nad przymiotami i stylem różnych mistrzów. A więc teorya, historya i krytyka sztuki są przedmiotami literatury sztuki; a katalog zupełny powinien zawierać wszystkie dzieła odnoszące się do tych przedmiotów.

Gdy częstokroć artyści mało są znani i niedobrze ocenieni w czasie w którym żyją, więc nie żywsze okazują się ich biografie spółczesne. Ale po pismach peryodycznych poświęconych sztukom pięknym, archeologii i literaturze, a nawet po gazetach porozrucane bywają monografie, rozprawy, pobieżne wiadomości najrozmaitsze bardzo ważne dla wyjaśnienia wielu spornych kwestyi. Dzieła w których takie wiadomości się znajdują, należą niewąt-

pliwie do wyczerpującego przedmiot katalogu — równie jak i podróże z rycinami oddającemi starannie pomniki i ubiory narodowe.

3) Do dzieł opisujących niektóre miejscowości lub jakie pomniki, dodawane bywają czasami zbiory rycin niezależne od samych dzieł. Potrzeba więc jest wiadomość, o podobnych zbiorach, z wymienieniem bibliotek, w których się one znajdują.

4) Trudniejszą do określenia jest sztuka w ilustracyach do literatury. Wszystkie ilustrowane dzieła nie mogą należeć do katalogu dzieł o sztuce. Trzeba umieć zrobić wybór celniejszych, opuszczając podrzędne mierności.

5) Wszelkie nadsyłane wiadomości przyjmowane będą bona fide jako spisane z dzieł oryginalnych. Dokładność wydawnictwa nie pozwala spuszczać się na samą tylko pamięć bibliografów.

6) Nietylko wiadomości o dziełach polskich, albo dotyczących sztuki polskiej będą pożądane, ale także wszelkie inne dopełniające lub prostujące tę część katalogu (od A do Baena), która dotychczas w kształcie specimenu z druku wyszła. Dobrzeby było zacząć od liter A, B, C, wyczerpując do nich bibliografię literatury polskiej od najdawniejszych czasów po dzień dzisiejszy.

Ostatnia poczta.

Zagrzeb, 13. maja. J. C. M. Arcyksiążę Albrecht przybędzie tu jutro. Za przybyciem Jego cesarzew. Mości dane będą po 24 salw działowych w trzech rozmaitych miejscach.

Berlin, 13. maja. „Nordd. Allg. Ztg." pisze: Legionistom hanowerskim znajdującym się we Francyi, ma być wyznaczony termin prekluzyjny do powrotu, kto nie dotrzyma tego terminu, będzie karany nietylko za przestępstwo prasowe ale i za zdradę główną na podstawie istniejących ustaw.

Paryż, 13. maja. Thiers miał dłuższą mowę w ciele prawodawczem przeciw wolności handlu.

„Monitor" wieczorny pisze: Mowa Cesarza w Orleanie sprawiła wyborne wrażenie. Cesarz chciał dać nowy zakład polityki pokojowej, która jest polityką Francyi.

Florencya, 13. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby Righi zapowiedział interpelacyę względem układów z Austryą w sprawie szkód zrządzonych w prowincyach weneckich.

Konstantynopol, 13. maja. „Turquie" ogłasza regulamin najwyższego trybunału. W dwóch artykułach wyrażone jest oddzielenie władzy sędziowskiej od administracyi i niemożność usuwania sędziów.

Zapewniają, że Sułtan sam napisał mowę, którą miał przy otwarciu rady stanu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie kwietnia 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Wieliczka		Niepołomice		Bochnia		Brzesko		Zakliczyn	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	84	6	50	6	47	6	25	6	.
„ żyta	4	51	4	50	4	20	4	30	4	.
„ jęczmienia . .	3	36	3	.	3	6	3	20	3	20
„ owsa	1	98	1	50	2	25	.	.	1	60
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	33	.	.	1	30	1	20	1	20
Cetnar siana	.	88	.	.	1	20	1	.	.	80
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	11	.	.	.	10	.	9	50	6	.
„ „ miękkiego	9	.	.	.	8	.	6	40	3	.
Funt mięsa wołowego	.	20	.	.	.	.	.	14	.	14
Mas okowity . . .	1	20	.	.	1	20	.	80	.	80

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. maja,

Hotel George: PP. Br. Uxkull Bor., ces. ros. kapitan, z Kamieńca Podolskiego. — Hr. Mniszek Miecz., z Przemyśla. — Hr. Michałowski Tad., z Bolistrazetz. — Hr. Starzyński Leop., z Podkamienia. — Brodcak Jul., z Dembowa.

Hotel europejski: Müller Karol, c. k. pułkownik pens., z Dubiecka. — Hr. Karnicki Mich., z Rogużna. - Kopestyński Józef, z Zadorowa. — Lisowski Rud., z Jaxmanic. — Reitenstein Alf., z Końskie. — Chujecki Zygm., z Dowranki.

Hotel Langa: Br. Esherich Alf., z Żywiec.

Hotel angielski: Balicki Lud., z Wykoty. — Szymonowicz Jakób, z Dubowic.

Hotel Kuhna: Czerkawski Felix, z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. maja.

PP. Ks. Dołgoroukoff Argontiński Józef, radca dworu, do Czerniowiec. — Gaus Karol, c. k. pens. jenerał-major, do Złoczowa. — Möser Ferd., c. k. major, do Drohowyża. — Hr. Dzieduszycki Wacł., do Malowa. — Hudetz Wacł., do Brodek. — Jendrzyjewicz Maxm., do Zni tyna. — Łastowiecki Ant, do Lipnik. — Ochocki Józef, do Krakowa. — Sahaydakowski Paul., do Mieczyszczan. — Stecki Adolf, do Środopolec. — Stojowski Szcz., do Rawy. — Winiarski Lud., do Wiszni. Falkowski Melch., na Wołyń. — Papara Jul., do Dolny. — Morkulewski Maxym., c. k. kapitan pens., do Budenki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 14. maja 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329.58	+ 9.8	68	PnW.bsł.	
2. god. po poł.	329 52	+ 16.5	41	„ „	
10. god. wiecz.	329.50	+ 12 2	61.	„ „	

TEATR.

Dziś (przedstawien. polskie): **„Pociecha rodziny"**, komedya w 3 aktach z francuskiego. Drugi występ p. Józefa Teksla z Warszawy.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 13. maja. Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	200	50	201	25
Akcye kol. lwow.-czer.			—	—	171	50	172	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. . . (bez kuponów)	—	—	—	—	77	15	77	65
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . (bez kuponów)	—	—	—	—	73	50	74	—
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	82	50	83	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	64	—	64	30
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	25	99	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	89	—	89	75
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em. .	—	—	—	—	76	—	77	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	55	5	58
Napoleondor	—	—	—	—	9	29	9	35
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	78	1	80
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	59 3/8	1	66 3/8
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	46	9	55
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71 1/2	1	72 1/2
Srebro	—	—	—	—	114	50	115	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. maja 1868.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63.10	63 30
od kwietnia do października po 5%	62 80	63.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	68.75	69 25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	77.—	78.—
Metaliki po 5%	56 35	56 50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	174 50	175.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	174.50	175.—
Przez. do wyl. z r. 1854	75.75	76 25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	80.90	81 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 25	90 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	85 —	85 20
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	87.25	87 75
Czech	93.—	93.50
Węgier	73 —	73.50
Galicyi	64 10	64 60
Siedmiogrodu	69 50	70 25
Bukowiny	65.—	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100.—

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	701.—	703.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183 —	183 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	596.—	598.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	131 75	132 25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1815.—	1820.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	259 30	259 50
Polud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	174 —	174.20
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	147.—	147.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	201 75	202.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172. —	172.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	498.—	500.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	70.—	72.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.75	92 90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.50	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	82.—	83.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92.—	92.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100 50	101.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.25	89.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.50	87.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	94.—	94 50

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	131 —	131 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
Poż. Tryes. po 100 zł. m. k.	120.—	121.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 75	27.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	141.—	143.—
Salma „ 40 „ „	34.—	34.50
Palfiego „ 40 „ „	25.75	26.25
Clarego „ 40 „ „	27.50	28.50
St. Genois „ 40 „ „	23 75	24.25
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.50
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	13 25	13 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 —	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	——	——
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.15	97.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97 30	97.50
Hamburg za 100 M. B.	86.10	86.25
Londyn za 10 ft. szt.	116.60	116.70
Paryż za 100 fr.	46.30	46 35

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.57	5.57½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.31½	9.32
Rosyjski imperyał	9.60	9 65
Talar związkowy	1.71½	1.72½
Srebro	114.65	114.85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 14 maja.	złr.	kr.
5% Metaliki	56	—
„ z procentami z maja i listopada	57	10
5% pożyczka narodowa	62	60
Losy z 1860 roku	80	20
Akcye banku wiedeńskiego	702	—
„ „ kredytowego	182	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	50
Srebro	114	65
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	56½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1114) **Edict.** (1)

Nr. 6574. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Herrn August Hieronim Carl dr. N. Hoffmann mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es seien wider ihm Tabularbescheide des hiesigen k. k. Landesgerichtes, und zwar:

A. ddto. Krakau 2. März 1868 Z. 3270.
B. „ „ 2. „ „ „ 3331.
C. „ „ 2. „ „ „ 3389.
D. „ „ 10. Febr. „ „ 1757.
E. „ „ 2. März „ „ 3848 erlassen worden.

Da der Aufenthaltsort des hievon zu verständigenden Herrn August Hieronim Carl dr. N. Hoffmann unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung den hiesigen Advocaten Herrn Dr. Samelson unter Substituirung des Advocaten Herrn Dr. Zuker als Curator bestellt, welcher den Curanden nach der für Galizien vorgeschriebeneu Gerichtsordnung vertreten soll.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben würde.

Krakau, am 21. April 1868.

(1118) **Edykt.** (1)

L. 2774. C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niniejszym edyktem nieobecnego i niewiadomego z miejsca pobytu pana Jana Lenkiewicza, że gdy tenże opuszczając Krosno, majątek i wierzycieli z tegoż majątku zaspokojenia żądających pozostawił pełnomocnika zaś nieustanowił, przeto na koszt i niebezpieczeństwo jego kuratorem tegoż pana Jana Rozmuskiego z Krosna, dodając mu zastępcę w osobie pana Adama Smiglewskiego z Krosna na mocy §fu 276 ust. cyw. ustanowionym został i że sprawy tak już wiszące, jako też wprowadzić się mogące z tymże kuratorem lub tegoż zastępcą według przepisów ustawy sądowej pertraktowane i tymże dotyczące uchwały doręczane będą.

Zaleca się więc panu Janowi Lenkiewiczowi, aby potrzebne informacye ustanowionemu kuratorowi wręczył lub innego pełnomocnika ustanowił i w przeciągu dni 90ciu sądowi doniósł, w razie bowiem przeciwnym skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.
Krosno, dnia 20. kwietnia 1868.

(1083) **Kundmachung.** (3)

Nro. 300-Praes. Eine Kerkermeisters-Stelle mit dem Gehalte jährlicher 420 fl. öst. W. und im Falle der graduellen Vorrückung mit dem Gehalte jährlicher 367 fl. 50 kr. öst. W. ist bei dem Stanisławower k. k. Kreisgerichte erledigt.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche, und zwar Angestellte des Civil- oder Militärstandes im vorgeschriebenen Dienstwege binnen vier Wochen von der dritten Einschaltung dieses Aufrufes in die Lemberger Zeitung bei dem Stanisławower k. k. Kreisgerichts-Präsidium einzubringen.

Disponible Staatsdiener haben zugleich nachzuweisen, in welcher Eigenschaft, von welchem Zeitpuncte und mit welchen Bezügen sie in den Stand der Verfügbarkeit versetzt worden sind und bei welcher Casse sie ihre Disponibilitätsgenüsse beziehen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Stanisławów, am 7. Mai 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 300-Praes. Posada dozorcy więzień z roczną płacą 420 złr. w. a., a w razie stopniowego awansu z roczną płacą 367 złr. 50 kr. w. a., została opróżniona przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje, a mianowicie zostający w służbie cywilnej lub wojskowej, w przepisanej drodze służbowej, w ciągu czterech tygodni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w Gazecie Lwowskiej wnieść do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie.

Zostający w stanie rozporządzalności mają oraz wykazać, w jakim charakterze, od którego czasu i z jaką płacą przeniesieni zostali w stan rozporządzalności i z której kasy pobierają swoją teraźniejszą płacę.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 7. maja 1868.

(1085) **E d y k t.** (3)

Nro. 6248-14948. C. k. sąd krajowy Lwowski z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Jakóba Popławskiego niniejszem zawiadamia, że dla niego z powodu prośby p. Stanisława Białobrzyskiego de pr. 2. lutego 1868 do l. 6248 o polecenie onemuż, iżby w przeciągu dni 30 wykazał, że prenotacya sumy 6000 zł. pol. na rzecz jego w stanie biernym dóbr Kawęciny ciążącej usprawiedliwioną jest lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, gdyż w przeciwnym razie wykreśloną zostanie, p. adwokata krajowego Dra. Skałkowskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Męcińskiego kuratorem postanowiono i że pierwszemu dotyczną uchwałę doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. kwietnia 1868.

(1092) **E d y k t.** (2)

Nro. 7393. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszem spadkobierców Anny Rokoszowskiej, jako to: Tytusa Rokoszowskiego, Ludmilę Nurkowską, a w razie śmierci tychże spadkobierców z imienia i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim gmina miasta Stanisławowa pozew na dniu 20. kwietnia 1868 do l. 7393 o uznanie, że suma 11.211 zł. pol. 19 gr. lub 2802 zł. 45 kr. w. w. w stanie biernym dóbr Knihinina i jurydyki extrynitarskiej Zabłotów zwanej, do gminy miasta Stanisławowa należących zaintabulowana, zadawnioną jest i ze stanu biernego tych dóbr wyekstabulowaną być ma, — do tutejszego sądu wnieśli, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 23. czerwca 1868 o godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Ponieważ ciż pozwani z życia i miejsca niewiadomi są, przeto ustanawia się tymże kuratora w osobie p. adwokata Dra. Dwernickiego z substytucyą p. adwokata Dra. Rosenberga.

Wzywa się zatem tych pozwanych, aby informacyę swoją do obrony temuż ustanowionemu kuratorowi wcześnie przed wyznaczonym terminem wnieśli i udzielili, lub sobie innego zastępcę obrali, gdyż inaczej złe skutki wyniknąć mogące sami sobie będą mieli przypisać.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 27. kwietnia 1868.

(1101) **E d y k t.** (3)

Nro. 1401. C. k. sąd powiatowy miejsko-del. dla okolicy miasta Lwowa małżonkom Jakóbowi i Helenie Swaryczewskim jakoteż Józefowi baronowi Warenko, a w razie ich śmierci tychże z nazwiska i miejsca pobytu także niniewiadomym spadkobiercom oznajmia, iż przeciw nim małżonkowie Aleksander i Eleonora Pasterscy pozew pod dniem 13. października 1867 do l. 5344 o zmazanie prawa dzierżawy z realności pod l. 88 w Zamarstynowie i pod l. 79 w Hołosku wielkim podali, na któren termin do ustnej rozprawy na dzień 13. maja 1868 o godzinie 9tej rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto w celu zastępowania tychże ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Dra. Dzidowskiego kuratorem nieobecnych, a p. adwokata Dra. Gregorowicza jego zastępcą, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego przeprowadzony będzie.

Wzywa się tedy tychże pozwanych, aby na wyznaczonym terminie albo sami stanęli, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnych do ich obrony środków udzielili, lub też innego obrońcę sobie wybrali i o tem sądowi donieśli i wszelkich do obrony potrzebnych środków użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 27. kwietnia 1868.

(1090) **E d y k t.** (3)

Nro. 789. C. k. urząd powiatowy powołuje niniejszem popisowego Wawrzyńca Borenta z Radomyśla, urodzonego r. 1846, który dotychczas swemu obowiązkowi co do poboru wojskowego zadość nie uczynił i już od lat wielu w gminie nie jest obecnym, ażeby w terminie trzech miesięcy do gminy wrócił i swoją nieobecność w c. k. urzędzie powiatowym usprawiedliwił, gdyż w przeciwnym razie za nieprawną nieobecność ulegnie karom według ustanowień cesarskiego patentu z dnia 24. marca 1832. a za zbiegostwo od poboru karom w §. 45 uzupełnienia armii wyznaczonym.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Mielec, dnia 28. kwietnia 1868.

(1107) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 411. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach niniejszem wiadomo czyni, że w skutek zawezwania c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 15. stycznia 1868 do L. 23.101 w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 21. czerwca 1865 do L. 10.986 na prośbę Feiwla Szmerlera przeciw Iwanowi Susz wydanego na zaspokojenie sumy wekslowej 40 złr. w. a. z odsetkami po 6% od dnia 18. maja 1867 bieżącemi, kosztami sądowemi 6 złr. 28 kr. w. a., tudzież egzekucyjnemi poprzednio w kwotach 3 złr. 4 kr. i 4 złr. 88 kr. w. a., obecnie zaś w ilości 12 złr. 62 kr. w. a. przyznanemi, dozwolona publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. kons. 203 rep. 232 top. 1053 w Horocholinie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej w posiadaniu Iwana Susz zostającej — w trzech terminach t. j. na dzień 16. czerwca 1868, 30. czerwca 1868 i 1. lipca 1868 każdą razą o 10. godzinie zrana z tym dodatkiem rozpisuje się, że realność ta na pierwszych terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową w kwocie 168 złr. w. a. na trzecim zaś nawet niżej ceny szacunkowej, za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie i że każdy chęć kupienia mający przed rozpoczęciem licytacyi 10% ceny szacunkowej jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej gotówką złożyć ma.

Warunki licytacyi tudzież akt oszacowania tej realności chęć kupienia mający w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bohorodczany, 5. marca 1868.

(1104) **E d y k t.** (1)

Nr. 6734. C. k. sąd krajowy krakowski podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie p. Karola Wojcik egzekwenta celem przymusowej sprzedaży realności l. 343 Dz. I.-392 Gm. III. w Krakowie położonej do eksekwentów Kajetana i Kunegundy małżonków Kochów należącej ustanawia się trzeci termin na dzień 25. czerwca 1868 godzinie 10. rano, na którym taż wyż rzeczona realność i niżej ceny szacunkowej 6656 złr. 38 kr. w. a. pod warunkami już uchwałą z dnia 31. grudnia 1867 l. 22035 objętemi, z następującemi ułatwieniami sprzedaną będzie;

1. zamiast wadyum 666 złr. chęć kupna mający złożyć będzie winien jedynie kwotę 500 złr. w. a.,

2. nabywca złoży $^1/_3$ część ceny kupna w przeciągu dni 60 po doręczeniu mu uchwały, akt licytacyi zatwierdzającej,

3. resztujące $^2/_3$ ceny kupna złoży nabywca w dniach 90 po prawomocności uchwały porządek zaspokojenia wierzycieli stanowiącej a to stósownie do wskazania tąż uchwałą oznaczonego.

Kraków, dnia 30. kwietnia 1868.

(1115) **Obwieszczenie.** (1)

L. 1296. C. k. sąd powiatowy Andrychowski podaje do wiadomości, że na dniach 17go czerwca, 1go i 14go lipca b. r., każdą razą o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w tymże sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż zagrody włościańskiej pod Nr. 299 w Wieprzu na 259 zł. w. a. oszacowanej, w sprawie p. Antoniego Heradina przeciw Janowi Smaza pto. 200 zł. w. a. c. s. c. Do tej licytacyi zaprasza się chęć kupna mających z tym dodatkiem, iż pomieniona realność dopiero na trzecim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, i że bliższe warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrzeć mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Andrychów, dnia 28. kwietnia 1868.

(1116) **E d i k t.** (1)

Nr. 9682. Vom Czernowitzer k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß im Zwecke der licitativen öffentlichen Verpachtung des mit dem Stefan Aywas'schen Verlassenschaftsgute Stecowa verbundenen Propinationsrechtes sammt der zur Ausübung dieser Gerechtsame gehörigen vier Wirthshäusern auf die Dauer von sechs nacheinander folgenden Jahren vom 24. Juni 1868, angefangen am 4. Juni 1868 um 9 Uhr Vormittags unter den in der hiergerichtichen Registratur zur Einsicht offen liegenden Bedingungen abgehalten werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 2400 fl. und das zu erlegende Vadium 1200 fl. öst. W.

Vom k. k. Landesgerichte.

Czernowitz, am 6. Mai 1868.

(1108) **E d y k t.** (1)

L. 4026. C. k. sąd powiatowy w Busku uwiadamia, że na dniu 14go maja 1863 Ostap Fedyszyn w Rzepniowie bez pozostawienia ostatnej woli rozporządzenia zmarł.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Wasyla Fedyszynego jest niewiadomem, zatem wzywa się tegoż, ażeby w przeciągu roku od niniejszego zawezwania w tutejszym sądzie oświadczenie do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe z reszta spadkobiercami i ustanowionym kuratorem Michałem Perchun ukończone będzie.

Busk, dnia 30. grudnia 1868.

(1117) **E d y k t.** (1)

L. 5853. C. k. sąd obwodowy Tarowski uwiadamia niniejszym edyktem niewiadomą z miejsca Wiktoryą Dunin i w skutek prośby Noego Jakobsohna w sprawie tegoż o zapłacenie sum 400 zł. i 200 zł. w. a. z przyn. celem doręczenia jej uchwał tutejszosądowych z dnia 10go sierpnia 1865 do l. 11746 i 10go sierpnia 1865 do l. 11747 dla nieobecnej Wiktoryi Dunin, kurator w osobie p. adwokata Dra. Hoborskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Bandrowskiego ustanowionym został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 23. kwietnia 1868.

(1098) **E d y k t.** (3)

Nro. 16941. C. k. sąd krajowy we Lwowie pp. Tadeuszowi i Konstancyi Jastrzębskim, Janowi Szymonowiczowi i Benedyktowi Riedl niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw nim Leopold i Paulina Flechner, Józef Kawiecki i Izabela Kuzmin o uznanie prawa sekwestracyi dochodów na zaspokojenie sumy 9357 zł. pol. 3 gr., uwidocznionego w stanie biernym $^3/_4$ części sum 82.320 zł. p. i 53.000 zł. p. na dobrach Białykamień ciążących z p. n. za nieistniejąc i o wykreślenie tegoż prawa dnia 23. marca 1868 do l. 16941 wnieśli pozew, w skutek którego termin do ustnego postępowania na dzień 25. maja 1868, godzinę 10tą rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanych jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Sermaka z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Męcińskiego za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanym, aby albo osobiście na tym terminie się zjawili, lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielili; albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczynili, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. marca 1868.

(1089) **E d y k t.** (2)

Nro. 1636. C. k. urząd powiatowy powołuje niniejszem popisowego Teofila Kuczyńskiego z Cyranki, urodzonego r. 1841, który dotychczas swemu obowiązkowi co do poboru wojskowego zadość nie uczynił, a który już od lat wielu nieobecny w gminie i niewiedzieć gdzie się znajduje, ażeby w terminie trzech miesięcy do gminy wrócił i swoją nieobecność w tutejszym c. k. urzędzie powiatowym usprawiedliwił, gdyż w przeciwnym razie za nieuprawnioną nieobecność zasądzony zostanie i podlegnie karom według ustanowień cesarskiego patentu z dnia 24. marca 1832, a za zbiegostwo od poboru karom w §. 45 ustawy o uzupełnieniu armii wyznaczonym.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Mielec, dnia 22. kwietnia 1868.

(1041) **E d i c t.** (3)

Nro. 7275. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird der Fr. Victoria und Johanna Komarnickie, Erben des Ludwig Komarnicki, hiemit bekannt gemacht, daß gegen dieselben und andere Anton Szadbej unterm 20. November 1867 Z. 20931 eine Klage wegen Extabulirung der Summe von 1000 Ducaten sammt Superlasten aus dem Lastenstande der Güter Bohorodyczyn hiergerichts eingebracht hat, welche zur mündlichen Verhandlung decretirt wurde.

Da der gegenwärtige Wohnort dieser beiden Mitbelangten nicht bekannt ist, so wurde denselben zur Wahrung ihrer Rechte der Hr. Landesadvocat Dr. Dwernicki mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Maramorosz zum Curator bestellt und demselben die decretirten Klagerubriken z. Z. 20931 ex 1867 zugestellt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 20. April 1868.

(1102) **Kundmachung.** (2)

Nr. 6577. In Folge Erlaßes des hohen k. k. Handelsministeriums vom 23. April 1868 Z. 4343/440, werden vom 20. Mai l. J. ab im internen Verkehre die auf Postanweisungen eingezahlten Beträge über Verlangen des Absenders auf telegraphischem Wege bei der Postanstalt des Bestimmuugsortes zur Auszahlung angewiesen, wenn zwischen der Postanstalt des Aufgabsortes und jener des Bestimmungsortes eine Staats-Telegraphen-Verbindung besteht und der Betrag der Anweisung 500 fl. österr. Währ. nicht überschreitet.

Für solche telegraphische Anweisungen gelten folgende Bestimmungen:

1. Die Anweisungen sind vom Absender in der gewöhnlicher Weise auszufertigen, nur ist auf der Anweisung an der Stelle unter der Aufschrift „Postanweisung" der Beisatz „per Telegramm" deutlich anzubringen, und auf dem Coupon immer der Name und die Wohnung des Absenders anzusetzen.

Wünscht der Aufgeber telegraphisch weitere, auf die Verfügung über das Geld bezügliche Mittheilungen zu machen, so muß er diese zugleich mit der Anweisung der Postanstalt am Aufgabsorte schriftlich übergeben, welche sie in das Telegramm aufnimmt.

2. Telegraph'sche Anweisungen im Betrage von mehr als 50 fl. bis einschließlich 500 fl. öst. W. dürfen nur jene Postcassen aufnehmen, und realisiren, welche überhaupt zur Vermittlung von Anweisungen in solchem Betrage ermächtigt sind.

3. Für eine telegraphische Anweisung sind außer der gewöhnlichen mittelst Marken, und bei Anweisungen auf mehr als 50 fl. bar zu entrichtenden Anweisungsgebühr, bei der Aufgabe noch folgende Gebühren bar einzuzahlen:

a) Eine Gebühr von 10 Neukreuzern für die Besorgung des Telegrammes im Aufgabsorte vom Postamte zur Telegraphenstation, jedoch nur dann, wenn Letztere sich nicht im Postgebäude befindet.
b) Die Telegrapengebühr für die Depesche vom Aufgabs- bis zum Bestimmungsorte, und zwar bei Geldbeträgen von mehr als 200 fl. bis inclusive 500 fl., die Gebühr für recommandirte Telegramme nämlich das Doppelte der gewöhnlichen Gebühr.
c) Wenn die Anweisung nicht poste restante lautet, die gewöhnliche Expreßgebühr, nämlich:

Die Bestellgebühr von 15 Neukreuzern für die Zustellung im Standorte des Aufgabs-Postamtes (der Postcasse), oder ein Botenlohn von 50 Neukreuzern pr. Meile, so wie für jede Entfernung unter einer Meile, wenn der Adressat außerhalb des Postortes wohnt.

4. Der Betrag der Anweisung wird von dem Postamte (der Postcasse), wo die Einzahlung geleistet wurde, an das Postamt (die Postcasse) des Bestimmungsortes telegraphisch angewiesen, und vom Letzteren dem Adressaten, wenn er sich im Standorte des Postamtes (der Postcasse) befindet, nach Einlangen des betreffenden Telegrammes, gegen eigenhändige Empfangsbestätigung auf demselben zugestellt. Wohnt der Adressat außerhalb des Standortes des Postamtes (der Postcasse), so wird ihm nur das Anweisungs-Telegramm gegen Abgabsschein zugestellt, in welchem Falle es Sache des Adressaten ist, den Betrag gegen eigenhändige Quittirung auf dem zurückzustellenden Telegramme bei dem Postamte (der Postcasse) binnen der festgesetzeen Frist von 14 Tagen abzuholen, oder auf seine Gefahr durch verläßliche Personen abholen zu lassen.

Wenn das Anweisungs-Telegramm bei dem Abgabs-Postamte (der Postcasse) nach dem Schluße der nachmittägigen Amtsstunden anlangt, so erfolgt die Bestellung des Telegrammes, beziehungsweise des Geldbetrages, erst am nächsten Morgen. Anweisungs-Telegramme, welche mit **poste restante** bezeichnet sind, müssen innerhalb der Frist von drei Monaten bei dem Abgabspostamte (der Postcasse) erhoben werden.

5. Sollte sich bei der Zustellung zeigen, daß bei der Aufgabe anstatt des Botenlohnes nur die Expreß-Bestellgebühr, oder der Botenlohn mit einem zu geringen Betrage eingehoben wurde, so ist der fehlende Betrag vom Adressaten zu entrichten.

Weigert sich der Letztere diesen Nachtrag zu zahlen, so wird ihm das Telegramm, beziehungsweise der angewiesene Betrag, dennoch ausgefolgt.

In diesem Falle, sowie wenn das Telegramm unbestellbar wäre, ist der Absender verpflichtet den fehlenden Betrag nachträglich zu entrichten.

Diese Verpflichtung kann nur sechs Monate, vom Tage der Aufgabe, in Anspruch genommen werden.

6. Wenn ein Anweisungs-Telegramm wegen Wechsel des Aufenthaltsortes nachzusenden ist, so erfolgt die Nachsendung mittelst der Briefpost, und wird das Telegramm an dem neuen Bestimmungsorte nur in dem Falle mittelst Expreß bestellt, wenn die Nothwendigkeit stattfand, ohne daß an dem ursprünglichen Bestimmungsorte die Expreß-Bestellung versucht wurde.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 4. Mai 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 6577. W skutek rozporządzenia wysokiego c. k. Ministeryum handlu z dnia 23. kwietnia 1868 l. 4343-440 będą począwszy od dnia 20. maja 1868 w obrocie wewnątrz monarchii kwoty na przekazy pocztowe wpłacone na żądanie nadawcy w drodze telegraficznej celem wypłaty w zakładzie pocztowym miejsca przeznaczenia przekazywane, jeżeli zakłady pocztowe miejsca nadania i przeznaczenia telegrafem państwowym połączone są i kwota przekazowa 500 złr. w. a. nie przenosi.

Co do takich telegraficznych przekazów istnieją następujące przepisy:

1. Przekazy te musi nadawca w zwykły sposób wypełnić, tylko na przekazie pod napisem „Postanweisung" dodatek „per Telegramm" wyraźnie położyć i na kuponie zawsze imię i pomieszkanie swe podać.

Jeżeli nadawca sobie życzy, telegraficznie inne do rozporządzenia pieniędzy odnoszące się uwiadomienie przesłać, to musi takowe równocześnie z przekazem zakładowi pocztowemu miejsca nadania pisemnie wręczyć, który je w telegramie umieszcza.

2. Telegraficzne przekazy w kwocie więcej niż 50 złr. aż do 500 złr. w. a. włącznie mogą tylko te kasy pocztowe przyjmować i realizować, które w ogóle do pośrednictwa przekazów w takiej kwocie upoważnienie mają.

3. Za telegraficzny przekaz pobiera się oprócz zwykłej markami a przy przekazach na więcej 50 złr. gotówką opłacić się mającej należytości przekazowej, przy nadaniu jeszcze następujące należytości:

a) należytość 10 kr. za przesłanie telegramu w miejscu nadania z urzędu pocztowego do stacyi telegraficznej, jednakże tylko wtenczas, jeżeli ostatnia w zabudowaniu pocztowem się nie znajduje;
b) należytość telegraficzna za depeszę z miejsca nadania do miejsca przeznaczenia, a mianowicie przy kwotach nad 200 złr. do 500 złr. włącznie należytość za rekomendowane telegramy, to jest podwójną należytość zwykłą;
c) jeżeli przekaz nie opiewa „poste restante", zwykłą należytość expressową, mianowicie: należytość za doręczenie w miejscu urzędu oddawcze- (kasy pocztowej) 15 kr. albo należytość posłańczą 50 kr. za milę, jakoteż za każdą odległość niżej mili, jeżeli adresat po za miejscem urzędu pocztowego mieszka.

4. Kwotę przekazową przekazuje urząd pocztowy (kasa pocztowa), gdzie ją zapłacono, urzędowi pocztowemu (kasie pocztowej) miejsca przeznaczenia telegraficznie, a tenże doręcza adresatowi, jeżeli się w miejscu urzędu pocztowego (kasy pocztowej) znajduje, po nadejściu telegramu za własnoręcznem potwierdzeniem na tymże.

Jeżeli adresat po za miejscem urzędu pocztowego (kasy pocztowej) mieszka, to się mu tylko telegram przekazowy za recepisem oddawczym doręcza, w którymto wypadku rzeczą adresata jest, kwotę za własnoręcznem pokwitowaniem na zwrócić się mającym telegramie w urzędzie pocztowym (kasie pocztowej) w przeciągu przepisanego terminu 14 dni odebrać, albo na swe ryzyko przez osoby, na które się spuścić można, przynieść sobie kazać.

Jeżeli telegram przekazowy do urzędu oddawczego (kasy pocztowej) po upływie popołudniowych godzin urzędowych nadejdzie, następuje doręczenie telegramu, a względnie kwoty pieniężnej dopiero następnego dnia z rana.

Telegramy przekazowe opiewające na „poste restante" musi się w przeciągu trzech miesięcy w urzędzie pocztowym oddawczym (kasie pocztowej) odebrać.

5. Jeżeli się przy doręczeniu okaże, że przy nadaniu zamiast należytości posłańczej tylko za doręczenie expressowe albo należytość posłańczą w mniejszej kwocie pobrano, to brakującą kwotę ma adresat dopłacić. Jeżeli tenże dopłaty uiścić nie chce, to przecież wręcza mu się telegram, względnie przekazaną kwotę. W tym wypadku, jakoteż jeżeli telegram jest niedoręczalny, jest nadawca obowiązanym, brakującą kwotę dopłacić. Do tego obowiązku można tylko w przeciągu sześciu miesięcy od dnia nadania rościć sobie prawo.

6. Jeżeli telegram przekazowy dla zmiany miejsca pobytu za adresatem posłać się musi, to się go doseła pocztą listową i tylko wtedy doręcza się w nowem miejscu przeznaczenia expressem, jeżeli przed dosłaniem w pierwotnem miejscu przeznaczenia doręczenia expressem nie próbowano.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 4. maja 1868.

(1094) **Edykt.** (2)

Nro. 930. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie wiadomo czyni, iż w skutek żądania galicyjskiej kasy oszczędności dozwolony uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 21. kwietnia 1866 l. 15421 na zaspokojenie wierzytelności galic. kasy oszczędności w kwocie 4101 złr. 11 kr. w. a. z przynależytościami, a obecnie jeszcze w kwocie 3947 złr. 46 kr. w. a. z prowizyą 5% od dnia 27. lutego 1867 się należącej, tudzież na zaspokojenie kosztów sądowych obecnie w ilości 29 złr. 86 kr. w. a. przyznanych, przetarg przymusowy dłużniczce pani Teresy Cikowskiej należących, w obwodzie Brzeżańskim położonych dóbr Pletenice w dwóch terminach, a to: 3go sierpnia 1868 i 14. września 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem, w tymże c. k. sądzie przedsięwziętym będzie.

Dobra te ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynadgrodzenia za zniesione dochody urbaryalne i to tylko za lub nad cenę wywołania, za jaką wartość przy udzieleniu pożyczki w sumie 28.293 złr. 30 kr. w. a. przyjętą została, to jest za 26.946 złr. m. k. czyli 28.293 złr. 30 kr. w. a. sprzedane będą; a gdyby to nie nastąpiło, wyznacza się do ustanowienia lżejszych warunków termin na 15. września 1868 o godzinie 10tej przed południem.

Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest wadyum w kwocie 2830 złr. w. a. w gotowiźnie, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, lub w listach zastawnych i w innych papierach publicznych wedle kursu, jednak nie wyżej wartości nominalnej licząc, złożyć. — Względem przejrzenia wyciągu hypotecznego jakoteż warunków przetargu w całej ich osnowie odsyła się chęć kupienia mających do tutejszosądowej registratury, co do zaległych podatków zaś do c. k. urzędu podatkowego w Przemyślanach.

Nareszcie tym wierzycielom, którzy po wydaniu wyciągu hypotecznego, to jest po 16. styczniu 1868 do tabuli krajowej weszli, albo którymby niniejsze zawiadomienie albo wcale nie, albo nie dość wcześnie przed terminem przetargu doręczonem być mogło, postanawia się kuratora w osobie p. adwokata Dra. Wesołowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Mijakowskiego i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszego przetargu i postanowieniu kuratora tymże edyktem zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 29. kwietnia 1868.

(1109) **Ogłoszenie.** (2)

Nro. 45. Wydział rady powiatowej Staromiejskiej rozpisuje niniejszem konkurs na posadę prowizorycznego sekretarza rady powiatowej z roczną płacą 500 złr. w. a.

Po roku próby nastąpi stabilizacya prowizorycznego sekretarza.

Kompetent musi mieć dokładne wiadomości praw administracyjnych, ustaw autonomicznych, być biegłym w koncepcie, manipulacyi kancelaryjnej i fachu kasowym, tudzież rozumieć gruntownie oba języki krajowe.

Termin konkursu upływa z dniem ostatniego maja 1868 r., do którego czasu kompetenci swe podania o udzielenie tej posady alegowane dowodami kwalifikacyi i dotychczasowego zajęcia przesłać mają do Wydziału rady powiatowej w Staremmieście.

Z Wydziału rady powiatowej.

Staremiasto, dnia 10. maja 1868.

Zastępca prezesa:
Izydor Kędzierski.

(1112) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nr. 7520-1061. Zur Besetzung einer am k. k. Gymnasium Trient erledigten Lehrerstelle der classischen Philologie wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Die wirklichen Lehrer dieser Studienanstalt (mit Ausnahme der zwei Catecheten) beziehen jährlich 840 fl. öst. W. und bei eventueller Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe 945 fl. öst. W. und haben Anspruch auf die drei gesetzlichen Decennalzulagen.

Da zu Trient der Gymnasialunterricht in italienischer Sprache ertheilt wird, so haben Bewerber um diese Stelle außer der allgemeinen vorgeschriebenen Qualification noch besonders nachzuweisen, daß sie des Italienischen in Rede und Schrift vollkommen mächtig seien.

Gehörig instruirte und an das hohe k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht stilisirte Gesuche sind bis Ende Mai d. J. bei der unterzeichneten k. k. Stathalterei zu überreichen.

K. k. Statthalterei für Tirol und Vorarlberg.

Insbruck, den 14. April 1868.

(1110) **Concurs-Verlautbarung.** (2)

Nr. 2448. An der k. k. Oberrealschule in Laibach ist die Lehrerstelle für Chemie in Verbindung mit einem mathematisch-naturwissenschaflichen Fächern als Nebenfach in Erledigung gekommen, mit welcher der Gehalt jährlicher 735 fl. das Vorrückungsrecht in die höhere Gehaltsstufe und der Anspruch auf Decennalzulagen von je 210 fl. nach einer zehn- oder zwanzigjähriger Dienstleistung verbunden ist.

Die Bewerber um diese zur Wiederbesetzung ausgeschriebene Stelle haben ihre an das h. k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht zu stilisirenden und mit den legalen Nachweisen über Alter, Religion, zurückgelegte Studienkenntniß der deutschen und slovenischen oder einer anderen verwandten Sprache die erworbene Lehrbefähigung und bisherige Dienstleistung instruirten Gesuche bis Ende Mai l. J. im Wege dee vorgesetzten Behörde bei dieser k. k. Landesstelle einzubringen.

K. k. Landesregierung für Krain.

Laibach, am 9. April 1868.

(1093) **Edykt.** (3)

Nro. 8216. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni z miejsca pobytu niewiadomemu p. Napoleonowi Raciborskiemu, że przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 1000 złr. w. a. na rzecz p. Anny Antoniewicz dnia 5. lutego 1868 do l. 1967 wydany i ustanowionemu dla tegoż nieobecnego kuratorowi p. adwokatowi Drowi Kwiatkowskiemu ze substytucyą p. adwokata Dra. Eminowicza doręczony został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 6. maja 1868.

(1103) **Edykt.** (2)

Nr. 24154. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że w tymże dnia 30. lipca i 28. sierpnia 1868 każdą razą o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż dóbr Glińsko w powiecie Żółkiewskim leżących, pp. Zofii z Jędrzejowiczów Czermińskiej i Juliusza Czermińskiego własnych, na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego w kwocie 7859 złr. 27 kr. z p. n. się odbędzie.

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 39.813 złr. 23 kr. w. a.

2. W pierwszym i drugim z powyższych dwóch dobra te tylko wyżej lub za cenę wywołania będą sprzedane.

Jako wadyum ma być złożona kwota 3981 złr. 32 kr. w. a. bądź w gotowiźnie lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. — (Aust. bank narodowy od składania wadyum jest uwolniony). — Wadyum w gotowiźnie złożone, nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Gdyby w powyższych dwóch terminach rzeczone dobra przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w takim razie wyznacza się w celu ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 2. września 1868 godzinę 4tą z południa, na któren się wierzycieli z tem zastrzeżeniem wzywa, że niejawiący się do większości głosów przytomnych policzeni zostaną, a trzeci termin licytacyjny natychmiast rozpisany będzie.

Co do ciężarów i długów odseła się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli krajowej, a co do zaległych podatków do c. k. urzędu podatkowego w Żółkwi; ekstrakt tabularny zaś, akt ocenienia i dalsze warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział mające z tym dodatkiem zawiadamia, że nieznanym z miejsca pobytu wierzycielom Hudesowi Menkes, Samuelowi Czeszer, Izakowi Morgenstern, Eisigowi Greidinger, Józefowi Majes, Itte Cuker i Leonowi Aufschauer, tudzież wszystkim tym wierzycielom, którzyby po dniu 1. kwietnia 1867 prawa rzeczowe na dobrach w mowie będących nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie inne poźniejsze uchwały tej sprzedaży się tyczące doręczone być nie mogły, tutejszy adwokat krajowy Dr. Czemeryński za kuratora, a adwokat krajowy Dr. Maly za tegoż zastępcę ustanowiony został.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. lutego 1868.

(1096) **Edykt.** (2)

Nro. 18608-19323. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Zygmunta Piwockiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania z dnia 12. marca 1868 do l. 14706 uchwałą z dnia 18. marca 1868 do l. 14706 nakaz płatniczy na sumę wekslową 257 złr. 79 kr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Białoskórskiemu z substytucyą Dra. Rechena doręczonym został, jakoteż wszystkie w toku egzekucyi wyjść mogące rezolucyi doręczone będą.

O czem p. Zygmunta Piwockiego niniejszem uwiadamia się, by tenże wedle postanowienia §. 510 post. sąd. nadanemu jemu z urzędu zastępcy swoje środki do bronienia temuż doręczył, lub innego zastępcę sobie obrał i o tem sądowi doniósł.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 8. kwietnia 1868.

(1097) **Edict.** (2)

Nro. 23364. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Hrn. Dr. Friedrich Blum mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben sub praes. 28. April 1868 Z. 23364 David Horn wegen Zahlung der Wechselsumme von 200 fl. öst. W. s. N. G. eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unter Heutigem die Zahlungsauflage ergangen ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten diesem Gerichte unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Hönigsmann mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Natkis als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache gesetzmäßig verhandelt werden wird.

Lemberg, am 29. April 1868.

(1106) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 4307. C. k. sąd powiatowy w Bochni niniejszem wiadomo czyni, że wskutek wezwania c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 17. września 1867 do liczby 19097 na zaspokojenie Rozie Süsskind przyznanej sumy wekslowej 40 złr. w. a. wraz z odsetkami po 6% od dnia 2. sierpnia 1865 kosztami sądowemi w kwotach 6 złr. 44 kr., 3 złr. 4 kr., 2 złr. 54 kr. i 3 złr. a. w. tudzież kosztami egzekucyjnemi w kwocie 3 złr. 65 kr. już dawniej, a teraz w kwocie 6 złr. 42 kr. a. w. przysądzonemi egzekucyjna licytacyjna sprzedaż gospodarstwa rustykalnego z budynkami pod Nr. 9 w Nieszkowicach położonego 18 morgów obejmującego, dłużnika Jędrzeja Swigosta własnego, a nie stanowiącego przedmiotu tabularnego w trzech terminach dnia 3. czerwca, 3. lipca i 3. sierpnia 1868 o godzinie 10. z rana, a mianowicie w pierwszych dwóch terminach w tutejszym c. k. sądzie powiatowym, a w trzecim terminie na miejscu egzekucyjnego gospodarstwa przeprowadzoną zostanie.

Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa 1940 złr. a. w. a jako wadyum 10 procent od tejże. — Realność ta przy dwóch pierwszych terminach tylko za, lub wyżej, a przy trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki licytacyi i akt szacunkowy można w tutejszej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bochnia, dnia 12. grudnia 1867.

(1095) **Edict.** (2)

Nro. 389. Vom k. k. Bezirks- als Untersuchungsgerichte zu Buczacz wird hiemit bekannt gemacht, daß im April 1867 ein zweijähriges Follen von Rappfarbe, dessen Eigenthümer nicht bekannt ist, vom Diebstahlsthäter in Potok abgenommen und bei dem Umstande, als die Erhaltung dieses Follens mit Kosten verbunden war, durch das Potoker Gemeindeamt im Wege der Versteigerung um den Betrag per 14 fl. 20 kr. öst. W. veräußert worden ist.

Nach Abschlag der Erhaltungskosten dieses Follens verbleibt der Restbetrag per 6 fl. öst. W.

Der Eigenthümer, so wie jene, welche sonst Ansprüche darauf zu haben vermeinen, werden demnach aufgefordert, sich binnen Jahresfrist vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in die Regierungszeitung hiergerichts zu melden und ihr Recht auf die Sache nachzuweisen, widrigens mit jenem Rechtsbetrage per 6 fl. öst. W. nach dem Gesetze verfahren werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, am 4. Mai 1868.

(1091) **Concurs.** (3)

Nro. 6640. Zu besetzen ist die Postmeistersstelle in Mościska mit der Jahresbestallung von 500 fl., dem Amtspauschale von 120 fl. und dem Packpauschale von 40 fl. jährlich, so wie dem Bezuge der Rittgelder nach der Distanz von 2/8 Posten für die Beförderung der Botenfahrten vom und zum gleichnamigen Bahnhofe, gegen Dienstvertrag und Leistung der Dienstcaution im Bestallungsbetrage.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche unter Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse und namentlich der Vermögensverhältnisse binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 7. Mai 1868.

(1105) **Edict.** (1)

Nro. 1222. Vom k. k. Kreisgerichte zu Przemyśl wird über Ansuchen des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 10. Jänner 1868 Z. 595 zur Hereinbringung der auf dem Gute Polanczyk Dom. 432, pag. 402, n. 20 on. zu Gunsten der allg. Versorgungsanstalt in Wien intabulirten, aus dem größeren Betrage von 3934 fl. 25 kr. C. M. restirenden Summe von 3238 fl. 79 kr. öst. W. s. N. G. wider Hrn. Emil Leszczyński die executive Feilbietung des im Sanoker Kreise gelegenen Gutes Polanczyk in zwei Terminen: am 22ten Juni 1868 um am 3. August 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts unter folgenden Bedingungen abgehalten werden:

1. Die Feilbietung dieses Gutes geschieht sammt allen mit dem Besitze dieses Gutes verbundenen Rechten, jedoch mit Ausschluß der bereits ermittelten Urbarialentschädigung ohne Gewährleistung für eine gewisse Eigenschaft oder ein gewisses Ausmaß.

2. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 20.694 fl. 85 kr. öst. W. angenommen, und es wird das Gut bei der ersten und zweiten Feilbietungstagfahrt nicht unter diesem Schätzungswerthe hintangegeben werden. — Sollten ferner diese Güter in diesen zwei Licitationsterminen wenigstens um den Schätzungswerth nicht veräußert werden, so wird im Zwecke der Stellung erleichternder Bedingnisse die Tagfahrt auf den 3. August 1868 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt.

3. Jeder Kauflustige hat vor Stellung eines Anbotes 10% des Schätzungswerthes, d. i. 2100 fl. im Baaren oder in Staatsobligationen, oder in Pfandbriefen der Nationalbank oder des galiz. Creditvereines nach dem letzten in der Lemberger Zeitung ämtlich notirten Courswerthe als Vadium zu erlegen.

4. Den Kauflustigen wird freigestellt, den Landtafelauszug, die Schätzung und das Wirthschaftsinventar der Güter hiergerichts einzusehen oder in Abschrift zu erheben und hievon wird die Administration der allgemeinen Versorgungsanstalt in Wien, Hr. Emil Leszczyński, die k. k. Finanzprocuratur in Lemberg Namens des h. Aerars, das k. k. Steueramt in Baligród, dann die Hypothekargläubiger Herren Wilhelm Heinz, Casimir Smalawski, Fr. Marie de Truskolaskie Leszczyńska, Fr. Rachela Kanner, Hr. Abisch Kanner, Hr. David Rappaport, dann alle diejenigen Gläubiger, welche erst nach dem 9. December 1867 an die Landtafel gelangten, oder denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zeitgerecht könnte zugestellt werden, zu Handen des ihnen ad actum der gegenwärtigen Verständigung und zu den nachfolgenden Schritten bestellten Curators Hrn. Advocaten Dr. Mochnacki mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Reger und mittelst gegenwärtigen Edictes verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 1. Mai 1868.

Edykt.

Nro. 1222. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w skutek zawezwania c. k. sądu krajowego we Wiedniu z dnia 10. stycznia 1868 do l. 595 celem zaspokojenia na dobrach Polanczyk Dom. 432, pag. 402, n. 20 on. na rzecz powszechnego zakładu zaopatrzenia we Wiedniu zaintabulowanej z większej sumy w ilości 3934 złr. 25 kr. m. k. resztującej sumy 3238 złr. 79 kr. w. a. z pn. przeciw p. Emilowi Leszczyńskiemu przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Polanczyk w obwodzie Sanockim położonych, p. Emila Leszczyńskiego własnych, niniejszem rozpisuje się, którato licytacya w dwóch terminach, a to na dniu 22. lipca 1868 i na dniu 3. sierpnia 1868, każdym razem o 10tej godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie obwodowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Licytacya tych dóbr odbędzie się ze wszystkiemi do tych dóbr należącemi prawami z wyłączeniem jednak obliczonego już wynagrodzenia indemnizacyjnego bez wynagrodzenia pewnej jakości lub pewnego wymiaru.

2. Jako cena wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 20.694 złr. 85 kr. w. a. i te dobra w pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową sprzedane zostaną. — Gdyby te dobra przy tych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową sprzedane nie zostały, na ten wypadek celem ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających wyznacza się termin na dzień 3. sierpnia 1868 o godzinie 4tej po południu.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 10% ceny szacunkowej, t. j. 2100 złr. w. a. w gotówce albo w obligacyach państwa, albo w listach zastawnych banku narodowego lub galic. instytutu kredytowego według ostatniego kursu Gazety Lwowskiej jako zakład (wadyum) złożyć.

4. Chęć kupienia mającym wolno jest wyciąg tabularny, akt szacunkowy i inwentarz ekonomiczny tych dóbr w tutejszym sądzie przejrzeć lub w odpisie podnieść.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony jakoteż wszystkich z miejsca pobytu wiadomych wierzycieli hypotecznych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych jakoteż i tych, którzyby dopiero po dniu 9. grudnia 1867 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała licytacyę rozpisująca z jakiejkolwiekbądź przyczyny wcześnie doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Mochnackiego z substytucyą p. adwokata Dra. Regera i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 1. maja 1868.

(1111) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 4955. Am k. k. Gymnasium zu Marburg ist eine ordentliche Lehrerstelle mit der jährlichen Besoldung von 840 fl. öst. W., dem Rechte eventueller Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe jährlicher 945 fl. öst. W. und dem Anspruche auf Decennalzulagen zu besetzen.

Zur Erlangung dieser Stelle wird die Nachweisung der gesetzlichen Lehrbefähigung für den philologischen Unterricht, die lateinische und griechische Sprache und überdies noch erfordert, daß der Bewerber für den Unterricht in der philologischen Propädeutik bereits qualifizirt oder doch gewillt sei, innerhalb eines Zeitraumes von drei Jahren sich die gesetzliche Befähigung für dieses Lehrfach anzueignen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach Vorschrift des Organisations-Entwurfes E. G. §. 101, 3 belegten Gesuche längstens bis letzten Mai d. J. bei der k. k. Statthalterei für Steiermark unmittelbar, oder wenn sie bereits in einer öffentlichen Bedienstung stehen, durch Vermittlung ihrer vorgesetzten Behörde einzubringen.

Von der k. k. steiermärkischen Statthalterei.

Graz, am 22. April 1868.

(1120) **Ogłoszenie.** (1)

L. 14132. W tutejszej ces. kr. **wojskowej pływalni** Rada miejska **nadaje 10 miejsc nauki bezpłatnej** dla dzieci obojga płci obywateli tutejszych. — Starający się o te miejsca mają wnieść podanie na piśmie do Magistratu najdalej do dnia 24. maja b. r.

Magistrat król. stołeczn. miasta.

Lwów, dnia 14. maja 1868.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.